

чергу, в особливо великих розмірах. Для цього тепер достатньо компенсувати збитки державі «в повному обсязі».

Легальна мінімізація податкових зобов'язань по сплаті податку на доходи фізичних осіб обумовлена недоліками самого механізму справляння податку та прогалинами вітчизняного податкового законодавства. Шляхом штучної маніпуляції податковим статусом джерела доходу найбагатші громадяни країни здійснюють мінімізацію своїх податкових зобов'язань. Саме тому, сьогодні на порядку денному стоїть боротьба із тіньовим сектором економіки, задля забезпечення поступального соціально-економічного розвитку країни та виходу із економічної та політичної кризи.

Література:

1. Бюджетна система: підруч. / за ред. С. І. Юрія, В. Г. Дем'янишина, О. П. Кириленко. Тернопіль: ТНЕУ, 2013. 624 с.
2. Звіти про виконання Державного і місцевих бюджетів України у 2013 – 2017 рр. URL: <http://www.treasury.gov.ua>.
3. Сидор І. П. Власні і закріплені доходи місцевих бюджетів: проблеми формування та резерви зростання. *Вісник ТНЕУ*. 2014. № 3. С. 75 – 87.

Будняк Дмитро Васильович
ст. гр. групи ФМ-11, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доц. Горин В. П.

ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ У СКЛАДІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Згідно з положеннями Податкового кодексу України загальнодержавні податки і збори є обов'язковими до сплати на усій території України, крім особливих випадків, визначених податковим законодавством. В свою чергу, місцеві податки та збори є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад і встановлюються відповідно до переліку й у межах граничних розмірів ставок, визначених Податковим кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад [1].

Нормами Податкового кодексу України (с. 9) встановлено 7 загальнодержавних податків і зборів. В свою чергу, відповідно до Бюджетного кодексу України, яким проведено розподіл доходів між державним і місцевими бюджетами, до місцевих бюджетів надходить наступні 5 загальнодержавних податків (частково чи повністю) [2]:

1. 75% податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) з наступним розподілом: 15% в обласні бюджети; 60% в бюджети міст обласного значення, районні бюджети, ОТГ (виняток бюджет м. Києва – 40%);

2. податок на прибуток підприємств, який надходить до місцевих бюджетів розподіляється таким чином:

– 10% податку на прибуток підприємств (крім ППП державної власності і ППП комунальної власності) надходить в обласний бюджет і бюджет м. Києва);

– 100% податку на прибуток підприємств та фінансових установ комунальної власності в усі місцеві бюджети;

3. Акцизний податок в складі місцевих бюджетів – це:

– 100% акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів надходить у всі місцеві бюджети, крім обласних і районних;

– 13,44% акцизного податку з виробленого в Україні та ввезеного на митну територію України пального надходить у всі місцеві бюджети, крім обласних і районних. Проте, з 2020 року 100% акцизного податку з пального відповідно до норм Бюджетного кодексу зараховуватиметься до спеціального фонду державного бюджету.

4. Рентна плата надходить до місцевих бюджетів у наступних пропорціях:

– в повному обсязі до місцевих бюджетів (крім обласних і районних) надходять: рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин місцевого значення; рентна плата за спеціальне використання води водних об'єктів місцевого значення; рентна плата за спеціальне використання лісових ресурсів

– до обласних бюджетів і бюджету м. Києва надходить: 50% рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів в частині деревини, заготовленої в порядку рубок головного користування йде до обласних бюджетів і бюджету м. Києва; 45% рентної плати за спеціальне використання води; 25% рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення; 100% плати за використання інших природних ресурсів;

– рентна плата за користування надрами для видобування нафти, природного газу, та газового конденсату: 1% - бюджети міст районного значення, сільські та селищні бюджети; 2% обласні і районні бюджети; 3% - бюджети міст обласного значення і ОТГ;

5. Екологічний податок єдиний загальнодержавний податок, який надходить спеціального фонду місцевих бюджетів і зараховується в таких пропорціях: 25% до бюджетів міст обласного значення, міст районного значення; сільських, селищних, бюджетів ОТГ; 30% до обласних бюджетів і 55% до бюджету м. Києва [3].

Доходи місцевих бюджетів у частині загальнодержавних податків і зборів є величиною, на яку місцева влада не має безпосереднього впливу, оскільки елементи податків і зборів (ставка, база оподаткування, податкові пільги тощо) та пропорції розподілу надходжень цих податків закріплюються в законодавстві централізовано [4]. Хоча заходи опосередкованого впливу, які може проводити місцева влада в напрямку створення робочих місць, підвищення інвестиційної привабливості території, контролю за використанням природних ресурсів тощо, здатні забезпечити зростання доходів місцевих бюджетів в цілому.

Література:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI Дата оновлення 22.03.2018. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 №2456-VI. Дата оновлення 07.12.2017. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Джерела доходів місцевих бюджетів. 2018 рік. URL: <http://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/>
4. Податкові джерела доходів місцевих бюджетів URL: <http://ngoipr.org.ua/blog/podatkovyi-dzherela-dohodiv-mistsevyh-byudzhetyv/>

Бурко Христина Вікторівна

ст. гр. групи ФМ-11, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Гупаловська М.Б.

ВИДАТКИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ СОЦІАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ : СУТНІСТЬ, НЕДОЛІКИ ТА НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Посилений інтерес до проблем людини, спрямованість на всебічний захист її прав і свобод, забезпечення гідних умов життя та задоволення потреб є обов'язковими ознаками сучасної цивілізованої країни.

Однак, на сьогодні населення виявляється недостатньо фінансово спроможним самостійно задовольняти свої соціальні потреби. Отже, вирішення проблеми фінансового забезпечення соціальних гарантій населення стає однією з основних функцій держави.

Основними джерелами фінансування соціальних видатків держави в Україні є ресурси державного і місцевих бюджетів, а також кошти фондів державного соціального страхування. За рахунок яких здійснюються видатки на фінансування освіти, охорони здоров'я, соціального захисту та соціального забезпечення, духовного та культурного розвитку.